

Hierbij via de BCC een 'getuigenverslag'.

Vandaag ben ik samen met een andere huisarts naar het Museumplein in Amsterdam gegaan.

We hadden vertraging, we hebben de auto in De Laïressestraat geparkeerd en kwamen rond half drie bij het Concertgebouw aan. Er waren heel veel mensen op het museumplein. Er kwamen ook nog steeds mensen bij op dat moment. De sfeer was gemoedelijk. Sommigen hadden clownsneuzen op. Sommigen hadden de Nederlandse vlag bij zich, met een gat er in geknipt. Een jonge man vertelde ons dat dat was naar het voorbeeld van 1989, toen de Muur viel. Toen waren er mensen met de Duitse vlag met een gat -het hart- er uit geknipt.

De sfeer onder de demonstranten was goed, we schatten dat er minstens 5000 mensen op het Museumplein waren. Misschien wel meer.

Maar er was ook veel politie. Er stonden ME busjes bij het Concertgebouw, langs de randen en ook in de verte bij het Rijksmuseum. Toen we het plein een stuk op waren gelopen riep de politie in de verte waarschuwingen via megafoons. Er was een politie-helicopter die ons in de gaten hield. Er gingen rond 14.45 waterkanons aan. Dat was afschuwelijk om te zien (voor ons in de verte). De andere huisarts met wie ik was kreeg een telefoontje. Het was F., ook een huisarts die ons zei weg te gaan. Hij zei ons dat de politie van alle kanten het Museumplein naderde met wapenstokken. Mensen begonnen vanaf het Rijksmuseum richting Concertgebouw te rennen. Ik raakte de andere huisarts kwijt en ging tegen het Van Gogh museum staan. Nou ja, daar stonden cordons agenten met schilden, knuppels en helmen. Ik begon te huilen en liep naar ze toe. Ik riep 'waarom doen jullie dit? Waarom zijn jullie tegen het volk?'

Ze keken me zwijgend aan en wezen de richting waarin de menigte moest gaan. Ik liep huilend richting het Concertgebouw. Een jonge man kwam naar me toe en sloeg zijn armen om me heen. Ik snikte dat ik huisarts was en het zo erg vond dat de politie niet meer er voor ons is.

Gelukkig vond ik de andere huisarts terug. Zij had ook gehuild. We ontmoetten naast het Concertgebouw, in De Laïressestraat, waar veel mensen heen waren gelopen, andere artsen. En ik zag een patiënt uit mijn praktijk! We hebben daar een tijd staan praten en liepen langzaam De Laïressestraat in. Op een gegeven moment kwamen er in de verte mensen aan, een grote menigte. Die liep terug naar het Museumplein. Ze scandeerden 'Vrijheid!' en de voorste mensen hadden de Nederlandse vlag vast. Wij bleven langs de kant staan. Er was daar weinig politie, ze grepen niet in. We zijn zelf niet teruggegaan naar het Museumplein, maar naar huis gegaan. Ontdaan vooral.

Op het radiojournaal van 17 uur hoorde ik dat er '1000 mensen' naar het Museumplein waren gekomen. Waar is deze regering mee bezig?!

Als een regering de ME inzet tegen onschuldige burgers is er iets heel erg mis. Dat wist ik al door de gebeurtenissen van het afgelopen jaar.

Covid19 is niet dodelijker dan Influenza, maar dat mocht je meteen niet opperden en nu nog steeds niet.

Toch ben ik ontzettend hoopvol na vandaag. Ik heb nieuwe mensen ontmoet. Het verzet groeit. Steeds meer mensen worden wakker. Ik heb vandaag meerdere mensen gewezen op het artsencollectief <https://artsencollectief.nl/>

Daarbij hebben ik en andere verontruste artsen zich aangesloten. Iedereen kan zich aanmelden als 'vriend'. En ik heb mensen gewezen op de bpc2020.nl

Want alleen door verbinding en bewustwording kunnen wij de vrijheid terug krijgen.

Heb ik spijt dat ik ben gegaan vandaag? Nee. De volgende keer neem ik rode rozen mee voor de agenten. Dat wel.

Els van Veen